

U TORONTU ĆE BITI IZVEDENA PREDSTAVA PO TEKSTU MLADENA OBRADOVIĆA

Mračna strana prošlosti

■ "Šuma je duboka i tamna" govori o periodu Prvog rata kad je kanadska vlada u radne kampove slala imigrante iz zemalja s kojima su bili u ratu, što je uključivalo i Srbe i Crnogorce

Od 21. do 27. marta u Faktori teatru u Torontu biće izvedena predstava "Šuma je duboka i tamna" po istoimenom dramskom tekstu Mladena Obradovića, glumca, reditelja, producenta i pisca. Puls teatar stoji iza produkcije predstave na kojoj zajedno radi umetnici srpskog i ukrajinskog porekla, ali i Kanadani.

Sa Mladom Obradovićem smo za "Vesti" razgovarali o tome zašto je ovaj tekst, kao i sama predstava, izuzetno važna za razumevanje tog vrlo malo poznatog istorijskog trenutka u Kanadi, koji, na žalost, nije za pohvalu.

- Ovaj tekst govori o zastava slabo poznatim događajima za vreme Prvog svetskog rata. Kanadska vlada je tada odlučila da u radne kampove pošalje sve imigrante iz zemalja s kojima su bili u ratu. To je uključivalo i Srbe, Crnogorce, Hrvate, Ukrajince, Nemce, Italijane, Turke, Mađare... Pripremajući ovu predstavu, shvatio sam da gotovo niko ništa ne zna o ovoj temi. Meni je tu temu predložila gospođa Draga Dragićević koja je znala za "Cana-

Uspešna saradnja

- Bilo mi je zadovoljstvo da u ovaj projekat uključim dosta saradnika s kojima sam već radio. Tu je producentkinja Ivana Obradović s kojom radim već treći projekat, rediteljka Sandra Kardinal s kojom saradujem po drugi put, kao i dosta glumaca s kojima sam ranije radio, uključujući četvoro iz srpske zajednice. To su Biljana Karadžić, Ratko Todorović i dvoje dece, mladih polaznika dramskog studija PulsTeatra, Mila Jokić i Simeon Kljakić, kojima će ovo biti debi u profesionalnom pozorištu. Prvi put radim sa Kristinom Bijelić s kojom se znam već godinama i čiji rad na polju muzike izuzetno ceneim. Njene verzije pesama "Tamo daleko" i "Ti bi htela pesmom da ti kažem" koje izvodimo zvuče divno i jedva čekam da ih publika čuje.

dian WWI Internment Recognition Fund", organizaciju koja sponzoriše projekte koji promovišu sećanje na ove događaje. Kontaktirao sam ih i oni su mi ponudili materijal za istraživanje. Povezali su me sa ljudima koji su znali dosta o ovoj temi i dali mi instrukcije tokom razvoja mog

projekta - rekao je Obradović. Sagovornik "Vesti" je dodao da je pisanje ovog teksta bilo veoma emotivno iskustvo za njega.

- Ne sumnjam, takođe, da će izazvati emocije i kod publike i svake osobe koja ima dovoljno empatije da može da se stavi u nezavidan položaj u kome su se našli junaci tog teksta. Kanadski radni kampovi držali su i po 8.500 ljudi, a zatvoreni su tek 1920. godine. Izuzetno je uz nemirujuća činjenica da se da-

imigranta su zatvorene u SAD, deca umiru u pritvoru i ko zna kakvi se još nečuveni zločini čine nad njima. Svi mi imigranti moramo da se zapitamo koliko su naša prava zaista sigurna od izopćenja koje može da dođe od države u svakom trenutku - istakao je poznati pisac.

I pored svih peripetija, Obradovića ipak optimizam ne napušta.

- Hoću da podvučem da imamo lepu predstavu na koju smo ponosni i koju treba ogledati. Veoma sam zadovoljan što mi ovaj grad pruža toliko mogućnosti i što mogu da radim na toliko različitim projekata. Trenutno ne znam gde će me ovaj put odvesti, ali uživam u prilici da radim u divnom pozorištu kao što je Faktori teatar, sa kvalitetnom ekipom ljudi na ovako značajnoj predstavi. Motivacija su mi uvek moja porodica, posebno moja deca. Sada su dovoljno odrasli tako da su u prošloj godini počeli da dolaze na moje predstave i jedva čekam da odgledaju i ovu - kazao je Mladen Obradović na kraju svoje ispostave za "Vesti".

Strah od reakcije publike

Obradović je istakao da se neda da će ljudi iz srpske zajednice imati sluha za ovu predstavu.

- Strepim od nemara naše publike prema radu PulsTeatra. Kada smo pre nekoliko godina na Frindž festivalu prikazivali našu "Bubu u uhu" imali smo više publike koja nije imala nikakve veze s našom zajednicom, iako smo imali predstavu koja je dobila dobre kritike i u kojoj su svi uživali. A onda smo napravili i "Crvenkapu", predstavu za decu na našem jeziku, koja je doživela tri izvedenja od kojih nijedno nije bilo raspradljivo! S druge strane, roditelji ne propuštaju priliku da se požale kako nema dovoljno sadržaja za decu u našoj zajednici. Rodoljublje i patriotizam se ne šire samo na narodničkim žurkama uz sarme i čevape, nego i na predstavi na kojoj možemo da naučimo nešto o prečutanoj istoriji naših ljudi i da pomognemo da se naša zajednica predstavi u najboljem svetlu. Kao što je primitivna kultura vulgarnih emisija progutala televizijski program u Srbiji, zato što donosi novac jer je jako gledana, tako i ljudi u ovoj zajednici bi trebalo da porazmisle kakve događaje pomažu, a šta svojim ignorisanjem polako gase.

Scena iz predstave

SARADIVALI I RANIJE: Glumci na probi

Gorana GLIGOREVIĆ